

Inca (Mallorca)
16 de Novembre
any 1928.

CA-NOSTRA

Suscripció:
tres pesetas
l'anyada

Tercera Epoca PLANES DE NOTICIES Y ANUNCIS

Núm. 14

L'OBSESSIÓ DEL MATRIMONI

Havem sentit dir moltes vegades a les mares qui tenen filles per casar: "No comprenem el que passa; es casen més fàcilment les noies frívols i superficials que no pas les tenen seny i prudència." No saben avenir-se que llurs filles que obren sempre discretament, no es fecin obiradora als ulls dels joves qui cerquen muller, ¿Què té d'estrany que una donzella coqueta que sap sonriure graciosament, tingui més aduldors que les donzelles humils que es mantenen en una actitud digna?

Però tingueu la seguretat que una donzella honesta desvetllarà sentiments més nobles i amors més purs, que enlluernen els joves amb la seva coqueteria.

Una dona frívola pot de moment fer-se estimar, però l'amor no serà altra cosa que una illusió passatgera.

Suposem, però, que les dozelles més humils no són estimades ¿Es que creieu que el matrimoni ha de resoldre el problema de la vida? Es natural que s'uneixin aquells que s'estimen, però no els que consideren la unió matrimonial com un negoci o com una necesitat per a satisfer-les necessitat de la vida. Cal que les donzelles siguin aptes per a guanyar-se el nostre pa de cada dia, i que no esperin que un jove els hi dongui ja pastat. Així veiem matrimonis tan dissortats, perquè s'han fet a base de negocis o de conveniències mútues. Són tants els que viuen divorciats espiritualment! Trobeu noies que es casen amb el primer que els parla d'amor, perquè una amiga íntima s'ha casada i aquella unió els fa gelosia. Altres donen la seva mà a joves corromputs quan els dieu que no podran ésser felices convivint amb un home que té un concepte mi-

grat de la dona i de l'amor, us diuen sonrient com si estiguéssim segures de la seva victòria: aquest perrill no em fa por perquè jo el faré canviar.

Hi ha una altra mena de dones, que són generalment les que lletgint novel·les han arribades a intoxicar el seu esperit, que volen un jove amic d'aventures, que hagi portat una vida desordenada, perquè són els que saben estimar més apassionadament. Veieu quina desviació moral! Un jove espiritual, diuen, que sempre s'hagi mantingut bo, és perillós, car voldrà conèixer, un cop casat la vida plaixeriosa que so ha conegut de solter Això és un error. Esprobable que un jove material i vulgar que no hagi portat mai a dintre la flama d'un ideal i que hagi esta sotmès a severa vigilància, un cop recobrada la seva llibertat faci el mateix que hauria fet si hagués estat lliure, però mai, absolutament mai, un jove culte i espiritual voldrà conèixer després d'haver-se unit amb una dona honesta, aquella vida de platxeria i de vici, de la qual se n'aparà voluntàriament quan era lliure de practicar-la

Abans de casar-vos, amigues meves, mireu bé el que feu, car el matrimoni té una gran transcendència. Perquè la gent s'adoni de vosaltres no esgrimiu mai l'arma de la coqueteria. Si amb les vostre virtuts i amb les vostres gràcies aconseguíu que algú us estimi, sigueu l'alegria i el seny ordenador de la vostra llar. No deixeu mai d'ésser espirituals. Cal que en els nostres ulls hi traspui la llum que portem a dintre i que en eïs nostres llavis hi floreixin paraules alades. Sigueu el guiatge dels vostres fills. No són les millors mares aquelles que besen i abracen constantment el fruit dels seus amors, sinó les que saben guiar-los amb la

llum del seu esperit. Cal que damut de la nostra llar hi plani la pau que aconhorta els esperits i l'amor que purifiqui els cors. Quan s'estima noblement, la vida és bella. No ens apartem, doncs, del carní dreturer i sapiguem embolcallar-nos amb el mantell puríssim de la humilitat.

MARIA BONSHOMS.

De «Boletín del Centro Social de Beneficencia de Beién»

LA QÜESTIO RELIGIOSA A MEGIG.

Llegim a un periòdic que l'arquebisbe mexicà monsenyor Ruiz Flores, que és anat a Roma per informar el Papa sobre la qüestió religiosa a Mèxic, ha dit, contestant a les interrogacions que li han fetes, que en el seu judici l'única solució possible seria, lo següent:

Primer. Que el Congrés mexicà aculli favorablement les justificadíssimes demandes dels catòlics encaminades a la reforma de les lleis contràries a la llibertat de l'Església.

Segon. Que el Govern mexicà tracti directament amb el Papa.

Ha recordat an aquest propòsit les paraules de Bismarck després del Kulturkampf, quan va resoldre negociar amb Roma, i digué:

«No es pot qualificar d'estranger un sobirà al qual obeeixen vint milions d'alemanys.»

El Prelat afegí que no es pot considerar a Sa Santedat com estranger a Mèxic, on una gran part de la població reconeix el Papa com a Cap espiritual i, per tant, el Govern mexicà no violentaria la Constitució negociant amb el Vaticà.

CORRESPONDENCIA

Mn. F. G. Rebuda l'anyada completa. Agraïts.
Mn. També rabuda la vostra. Gràcies.

El sent Cadenera. No entenem la vostra lletra. Esmenau-vos i heu publicarem.

Juan. No està bé que contesteu a Na Rosa Piu en tantes galanteries i llavors cometre la desatenció d'escriure en castellà, quan ella va preguntar en mallorquí. No és lo mateix fer de galan o esser ho de bon de veres. No hi anirà; no volem que faceu un mal paper.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

A l'edat de 86 anys ha mort la Madona Maria Ramis, després d'haver passada la seva ancianitat santament resignada en ses exàques que sufria.

Les seves exèquies han constituït una manifestació de condol que ha demostrat les relacions socials del seu fill l'Amon Jordi Llobera. Ens adherim al condoliment potentisat i pregam per l'etern descans de la difunta.

Víctima de curta i penosa malaltia morí dia 5 l'estimable jovenella la senyoreta Antonia Nicolau quan estava a punt de casar-se amb l'amic l'honor Jaume Estrany.

La bondat i simpatia dels promesos i la circumstància de morir en moments tan assenyalats han fet que la soptada mort haja sigut doblement sentida, tant és així, que dotze amics del promès han trasportada a braços la malaguanyada damisela a la morada de la pau.

Acompanyam en son dol a la afligida família i particularment al Sr. Estrany. Que Déu don consol a tots i etern descans a la difunta.

Mercat d'Inca

Preus del dia 7 de Novembre

Besó (quinta)	.	.	170'00
Blat (cortera)	.	.	27'00
Xexa	.	.	28'00
Civada	.	.	14'00
Ordi	.	.	12'50
Id. Forester	.	.	12'00
Faves de qüinar	.	.	25'00
Id. ordinàries	.	.	23'50
Id. per el bestia	.	.	23'00

GRAMOLA

MARCA

VOZ DE SU AMO

Representant en Inca

P A U G U A L

Carrer Mayor, 2 (Estany)

Ca-Nostra

Revista Quinzenal
Inca, 16 Novembre 1928.

Any 1.—Tercera Època.—Núm. 14
(Número 841 de les Col·leccions)

Redacció i Administració
Murta, 5 - INCA

DON PERE JOSEP SERRA ÉS MORT

Feia algunes setmanes que, aquest bon amic i veí d'aquesta Redacció, estava malalt, i si bé hi va haver moments que inspira seriosos temors es trobava relativament amillorat, quan la nit del 12 al 13 d'aquest mes se agrevà fins al punt que es feu precis administrar-li l'Estremaunció, morint poc temps després, deixant confernats els seus i, al divulgar-se la notícia, a tota la població que'l respectava.

Son cadàver ha sigut trasportat a son poble de Pollensa, contituïnt una gran manifestació de condoliment de condol les seves exèquies.

Després del res de Rosari fonc tret a braços de la casa mortuòria pels seus més allegats. El seguici fúnebre era precedit per la Creu parroquial fins a la sortida d'Inca i acompanyat per moltitud d'amics fins a Pollensa que omplien una trentena d'autos.

Allà fou rebut per la Clericia parroquial en la Creu i nombrós concurs del poble. La conducció passà per davant la casa pairal del di'unt. Al deixar la carrossa mortuòria l'acompanyament, segons costum del poble, s'encaminà a l'esglèsia per tornar resar el rosari per l'ànima del traspassat i despedir el dol.

En les parròquies de Inca i Pollensa s'hi

ha celebrat suntuosos funerals en concurrència extraordinària.

Escrivim sens casi dates i no podem fer la seva biografia com se mereix. Sabem per ell mateix, que de jove prengué part activa en la «Joventut Catòlica» de Ciutat, que, aleshores, era el còrcol de la intel·lectualitat mallorquina.

Encara nos regalà un volum, que guardam com una joia, dels treballs d'un importantíssim certàmen que celebrà dita entitat, a on En Costa i Llobera, àguila de primer vol, guanyava el primer premi per sa delicada poesia "Virginal". D'aquella època de la seva vida, don Josep, ne parlava en fruició.

En 1884 es casà amb donya Antònia Siquier, dama de belles qualitats i filla d'una de les famílies més antigues i distingides d'Inca. Sis anys després, o sia en 1890, se establí a Inca per ocupar una escribania vacant del Jutjat de Primera Instància de Partit. Prengué pocessori el 20 d'Octubre juntament amb don Miquel Sampol, elegit també per a regentar l'altra escribania aleshores vacant.

A l'actualitat portava la secretaria de Govern. Trenta vuit anys, idò, ha regentat una secretaria judicial amb la major escrupulositat en la interpretació de la Llei, essent un gran auxiliar, doctat i recte, dels

jutges i magistrats que han passat per la Curia del partit.

Era persona molt culte i ben lletgida si be la seva sordera deslluia els seus dots intel·lectuals. Va escriure un follet sobre el Castell del Rei, de Pollensa, de qui parlà l'Arxiduc d'Àustria en un llibre que publicà en llengua alemanya sobre Mallorca. En tal avinentesa el protector de les Belles-les de Miramar n'hi dedicà un exemplar.

Per invitació del qui escriu, en 1902 donà una conferència en el Círcol d'Obrers Catòlics que tractava sobre l'ensenyança popular del poble, treball que agradà tant que es va veure obligat a publicar-lo en un preciós follet. Tenim notícia que va escriure altres treballs que ara no podem concretar per falta de dates precises.

Diferents vegades col·laborà en el nostre setmanari en la llengua materna que escrivia amb una forma ben literària. En 1906 formà part del Jurat calificador d'un certàmen promogut pel setmanari mallorquí "La Bona Causa", actuant de secretari, que és com qui dir que la feina recaigué sobre d'ell. A totes aquestes coses de nostra actuació hi poden afegir que nos honrava amb una amistat cordial i fluïen sovint de sa conversa agradable i animada, que versava sempre sobre literatura, essent l'única persona a Inca en qui podien espair nostre esperit baix aquest aspecte, tant deliciós per nosaltres.

Fins a la vellesa les hores de llaguda les passava llegint. Coneixia la literatura catalana, però els seus autors preferits eren els clàssics espanyols i antics llatins, que solia relleigir per haver-ne tota la saba.

La lectura del poema provensal *Mireto* de gran Fedèric Mistral, li entrà tant endins que en traduí en vers el primer cant d'una edició rancesa i en quin entusiasme declamava les gràcies del Peneraire! Quant sortí la escurada traducció de donya Maria Antònia, nos digué: Ja no traduiré altra cant, jo ho feia per tu, ara ja la podràs

assaborir en tota la seva gràcia i puresa.

A Pollensa va fer una obra social ben pràctica que, encara que no haja estat vista, ha beneficiades a nombroses famílies. Repartí a rotes sa possessió *Can Cuerassa*, terreny incult, convertit en un prat buferal, que donà als pagesos sense cap classe de rendiment una partida d'anys sols que ho netejassen, resultant, d'aquesta millora, que avui és la vivenda dels qui s'hi abonaren.

Per acabar, direm que don Josep era respectat i estimat de qui el tractava pel seu caràcter bondadós i afable; dins la seva escomesa hi havia un somriure noble i caballaresc que captava les simpaties de gran i petits, perquè feia cas de tothom.

Enviam el pesabé a la seva distingida família, particularment als dilectes amics don Gabriel i don Josep Siquier i llurs esposes. Que Déu lo tenga a la seva santa glòria.

MIGUEL DURÁN

ORACIÓ AL SENYOR

De Rafael Arévalo (Guatemala)

Tal vegada fan ma part
ser com una rama ardenta,
qui va consumint-se, lenta,
del desig de contemplar't.

Allò que crema és, Senyor,
tal vegada allò que ama;
tal volta, Senyó, una flama
no sia més que una amor.

La flama d'aquest dolor
que sent que tot em consum
i en que és mon vers el perfum
d'una mirra interior.

I qui sap si la dolor
no sia més que un flama
que crema tan dins la rama
que no s'en veu el fulgor.

Tal volta, Senyô, el perfum
de la càndida assutzena
no sia més que la pena
d'aquell foc qui la consum,

per via tan soterrada
que no en sentim la calor:
el món, Senyor, tal vegada
no és res mes que el teu amor.

I tal volta ens disgreguem
del foc de l'intern fogar
i l'amor amb que estimem
després ens torni integrar;

i són la Mort i la Vida
procés del mateix amor
d'una llàntia enfervorida
en el foc del Criador.

M. FERRÀ Trad.

Homenatge

A Mn. Antoni M^{ria} Alcover

Llegim a la premsa que *El Centre d'Estudis* del C. O. C., ha promogut un homenatge a l'eminent Filòlog Mn. Antoni Maria Alcover, que consistirà en donar els adherits una pesseta, com a quota mínima, per l'obra del Diccionari Català-Valencià-Mallorquí, que està editant amb un seny i activitat que és l'admiració de sabis filòlogs nacionals i estrangers.

Trobam un acert de l'Entidat iniciadora l'orientació que s'ha donat a l'homenatge, perquè, al mateix temps que paguen un tribut als mèrits d'un home incansable per una obra que ha d'esser un monument de cabals llengüistes, es fa una obra positiva al subvencionar un editorial nostre, i ben nostre, que pel seu caràcter cultural i científic serà mal de continuar sense l'ajuda de les terres de nostra parla, i, sobretot, sense la ajuda dels qui estimen Mallorca, perquè, enmig de tot, és una honra per Mallorca al tenir un editorial que faci obres de la importància gloriosa del Diccionari.

Els primers adherits han estat els quatre bisbes que actualment hi ha a les Balears i les principals autoritats de la província.

S'han publicades també unes llistes d'adherits procedents de la vila de Sineu.

Tot això està molt bé. Mes, a nostre entendre, l'homenatge millor que se podria fer a Mossen Antoni Maria i a la seva obra seria suscriurer-se al Diccionari. Segurament molts dels adherits del poble de Sineu seran abonats; però, també és possible que n'hi haja una partida que no ho sien. Han donat o es donarà per l'homenatge el nom i un donatiu, que regularment no passarà d'una pesseta, i se haurà complit com a bons protectors. I no seria més ventafós i pràctic que sens donar cap céntim en caràcter de subvenció se acceptàs la suscripció del Diccionari, que més bé és una xarripa que un donatiu, pel seu cost econòmic? Basta comparar la voluminositat del seus fascicles, nutrints d'abundant de text, en altres publicacions que veuen la llum pública per quedar convençuts que és una obra baratíssima en quan el seu valor material sens necessitat de contar res per la feina de redacció i preparació científica.

Si sols se abonàs al Diccionari el tres o quatre per cent de la població mallorquina, quin homenatge més brillant per Mn. A. Maria! quin èxit més gros pel Diccionari! i quina obra de mallorquinació més plasma-dora per la patria nostra! En això se hauria de tirar i creïm que Mn. Antoni Maria en podria quedar ben satisfet.

Cronica d'Inca

NOVEMBRE

Dia 1. — Diada de tots Sants. A l'ofici major predica Mn. Andreu Casellas. El capvespre el Cementeri és visitadíssim. Es porten moltes coronas sobre les tombes dels difunts, bastantes d'elles són de flors naturals substituint-les per les de porcelana, que no diven res.

Les nostres esglésies grumetjen de feels que fan les visites del Jubileu. En la Parròquia, que

vessa de gent, hi ha sermò per l'orador del matí.

Dia 4. — Nostra derrera fira és magreta, com un dijous i no dels millors. Per la tarde aiximateix compareix gran gentada per a assistir el darrer partit de futbol concertat entre l'Alfonso XIII i el Constància en mires al campionat. Tornaren empatar com en el primer pic, fent tres goals perhom. La satisfacció és grossa per part dels constancians.

La Congregació Mariana de joves donen una funció teatral posant en escena «La vuelta del Veterano» i «Falta un Profesor» Els joves aficionats foren molt aplaudits.

Dia 9. — La tradicional costum dels fogarons de Santa Maria la Major no desmereix gens ni mica. Són grossos i molts, tal com diu la cançó:

Arreu en totes carreres
s'encenen gran fogarons,
fins a les cases darreres
se toquen les caliveres
i es fan grans oblacions.

Dia 11. — Les funcions en honor de la Titular de la Parròquia, Sta. Maria la Major, són estades molt solemnes i concorregudes amb motiu de sa festivitiat. Hi ha prèss part L'Harpa d'Inca, deixant sentir ses armonies delicades al matí i el vespre; lo meteix que l'oradar sagrat Mn. Francesc Sitjar, que trenà formoses garlandes de flors d'alabança a la Reina nostra. Després del Tedeu tothom va pujar a bessar la sagrada Imatge, l'estimada Moreneta.

No heu pujat a sa cambra daurada
com a fills aplagarli les mans?

Si una mare més bona heu trobada
ni sou d'Inca, ni sou cristians.

— A la primera hora de la tarde parteix un tren extraordinari cap a Manacor en numerosos cotxes replens d'aficionats al futbol per apresenter una jugada d'ambdos equips primers.

La lluita futbolenca un poc accidentada donà la victòria els d'Inca per dos goals contra un. Al Cronista li agrada més poder consignar que els inquers saberen guardar cordura que el triomf obtingut per la seva perície.

Dia 15. — Nostre famós *Dijous Bo* no va desmerèixer dels demés anys. Vengué una gentada inmensa trasportada en tota classe de veïcols i pels carrers es veien llargues teringues d'autos que no havien cabut als garatges; a la par que els trens tant els ordinaris com els extraordinaris arribaren atapits de passatgers.

Les places i mercats estaven completament ocupades per taules de mercaderies i parades de productes de la Terra. Els establiments plens i les fondes que no donaven abast. Per la tarde de el passeig aumentava més encara, no faltant bells florets de plantoses pageses, vengudes de fora, que d'Inca, ja es sab, no'n trobaren per ballar la reveilla pels Patrons en la vesta de consuetut. I mentres uns assistien al camp del Constància per veure la jugada del futbol, altres se gastaven la pesseta amb els cl'asses torrons. Els bunyols, que també són bens classics, se acabaren en la claror del dia i molts tengueren que donar-se un cop als morros per espasar-se les ganes.

La plaça del bestia donava goix en la multitud d'animals que hi havia. Entre bells exemplars somerins i porquins cridava la atenció un bou de raça suïsa d'uns 23 mesos que'l feiem d'un milenar de kilos, de l'amon Pere A. Seguí (a) Manorquí. Tot el dia estigué voltat de gent que l'admirava per la seva guapesa i grossària tenral.

Es feren moltes barrines de porcs grassos, que se pagaven de 20 a 21 i mitja l'arrova.

— En el Teatre d'Inca ha començat a actuar una companya de comedia, a on hi pren part Na Julia Delgado i Caro, coneguda a Inca, en altres temporades.

Novetats del Foment de Pietat Catalana

L'Art i la Moral—Conferencies donades a la «Biblioteca Balmes» pel P. Ignaci Casanovas, S. J., Dionís Baixeras, Lluís Millet, Manuel de Montaliu, Joaquin Ruyra, Dr. Cerdó, Prev. (Un volum de 265 planes, 19X 13 centímetres, 3'50)

Breu Compendi de l'admirable vida de *Sant Miquel del Sants*, fill de la ciutat de Vich pel Rnd. Llic D. Valenti Solà, Prev. (Un follet il·lustrat amb un partida estampes, Una pesseta)

Pius X.—Exortació a la Clericia catòlica traducció de Mn. Josep Aideriu, Prev. (35 céntims)

Publicacions de l'Associació de Pessebristes de Barcelona — *Com és pot construir un Pressebre* (Recull d'orientacions i enginys pessebristes per Josep M.^{ria} Puig i Roig, proleg d'En Lluís Beltran i Pijoan. (Un volum de 80 planes, 19X 13 cent 1'60)

DE LA TEMPORADA

MURTA, 5 INCA

- Dietario para el año 1929.
 Calendario Mensual para 1929.
 Calendari del Bon Mot mensual (En català i castellà).
 Calendari de Cuina (D'una sola fulla)
 Calendari Bloc català.
 Calendario del Sagrado Corazón de Jesús (Bloc)
 Calendario de los devotos de Sta. Teresita del niño Jesús (Bloc)
 Calendari mensual de Sta. Tereseta
 Calendario (Bloc corrent)
 Calendario Mensual (corrent)
 Almanac de les Lletres (Es un bell volum de literatura mallorquina)
 Calendari d'En Patufet.
 Calendario de Bolsillo (Propis per regalar els establiments)
 Arxivador de factures, cartes i documents de tota classe i preus.

Miguel Pujadas Ferrer

— ABOGADO —

ha abierto su despacho, calle
Cruz 2, Inca.

De 10 a 12 de la mañana

Disponibile

Equivalències

REDUCCIÓ de quilos a arroves a unces, a 0'20.

REDUCCIÓ de quilos a lliures y milèsimes, a 0'30.

Id. En cartells per tenir davant la bàscula, a 2'50.

REDUCCIÓ de quilos a quintàs, arroves i lliures, a 0'25.

Murta, 5.—Inca

Disponibile

Solars Venals

molt econòmics en el **Mal Pás** de Alcudia (al costat de la casa de don Xim Vich).

No cal recomenà la bona i sana situació pels banys, pinar, comunicació i suggestiva mirada.

Per informes a la Redacció de
 CA-NOSTRA

Banco de Préstamos y Descuentos

Domicilio Central : Barcelona

Sucursal de Inca : Plaza Mayor

*Banca Bolsa Valores Cupones
Cambios Giros Depositos a plazos
Caja de Ahorros*

Fábrica de Cemento y Mosaicos Hidráulicos

ANTONIO J. PASTOR

Cemento analizado en la Escuela Industrial de Barcelona

Todos mis mosaicos llevan las iniciales

A. J. P.

PLAZA DE LA FUENTE

— INCA - MALLORCA

La Comercial de JUAN MARTINEZ FIGUEROLA

Grandes Almacenes en Bateria de Cocina, Loza y
Cristalería. — Droguería y Fabricación de la legía:

“LA ESPUMA,,

CASA ESPECIAL EN ARTICULOS DE
REGALO a precios sin competencia

PLAZA MERCADO, 26 - INCA (Mallorca)

VE. PO. AD. La Sumadora de Bolsillo Predilecta

Pesa 120 gramos. § Suma 999 999.999. § Convierte en distracción el trabajo de sumar. § Es muy útil para las Alcaldías.

Representante: BARTOLOMÉ SOLIVELLAS
Cuevas, 7 y 12 - Inca (Mallorca)

Precio 15 pesetas § Pidan Catálogos gratis.

ESTABLIMENT DE CA-NO-TRA

Gran assortit de llibres retxats, Dietaris, llibretes, quaderns de tota classe i modelació, objectes d'escriptori, tintes de les millors marques, papers i sobres de carta, fetxadors, imprentetes i menbretes de goma. — Carrer Murta, 5. - Inca